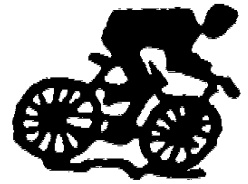

KERÉKVÁROS

Kerékpáros centrumot avattak a Pest melletti Rákoskerten. A lebontásra ítélt MÁV-állomás épületét - melyben most szerviz, szálláshelyek, büfé és kerékpármegőrző várja a bringásokat - a helyi környezetvédő szervezetek újítták fel, nagyrészt hétvégeken, saját munkaerővel. Kezdeményezésük példamutató, nemcsak a közcélokért vállalt egyéni áldozat, hanem a két leginkább környezetbarát közlekedési forma – a vasút és a kerékpár – összekapcsolódása miatt is.

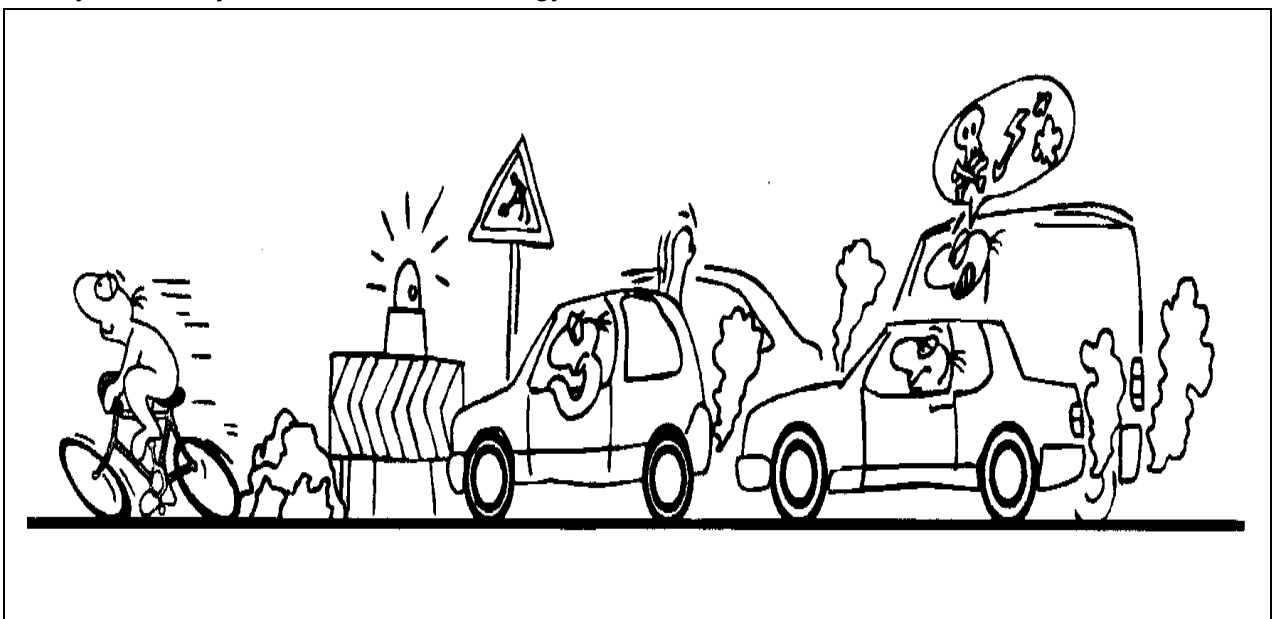
Mennyi füstöt szívunk az autóban - és mennyit a bicikli nyergében?

A fenti kérdésre próbál választ adni egy nemrég megjelent brit tanulmány*, mely a témában világszerte folyó kutatásokat összegzi. A brit közlekedési minisztérium részére készített munka legfontosabb megállapítása, hogy az gépjárművek nem védik meg a bennük utazókat a légszennyezettség ellen. Sőt épp ellenkezőleg: a mérések szerint az utastérben két-háromszor akkora a koncentráció, mint a járdán! Ennek a magyarázata az, hogy a járművek az út felett kialakuló "füstalagútban" haladnak, amelyben a koncentráció közepén a legnagyobb. Ezt nyelik el a járművek szellőzői és így a

káros anyagok az utastérben feldúsulnak. A gyalogosok a járdán és a kerékpárosok az út szélén kisebb töménységben szívják a füstöt. A tanulmányban arra vonatkozóan nincs adat, hogy a biciklistáknál a testmozgásból adódó intenzívebb légcseré milyen következményekkel jár, de az egyértelműen kitűnik: a légszennyezettség miatt a kerékpárutat az úttengelytől minél távolabb kell elhelyezni!

ACs

* Taylor-Fergusson 1997, forrás: Lélegzet VIII.évf. 9.

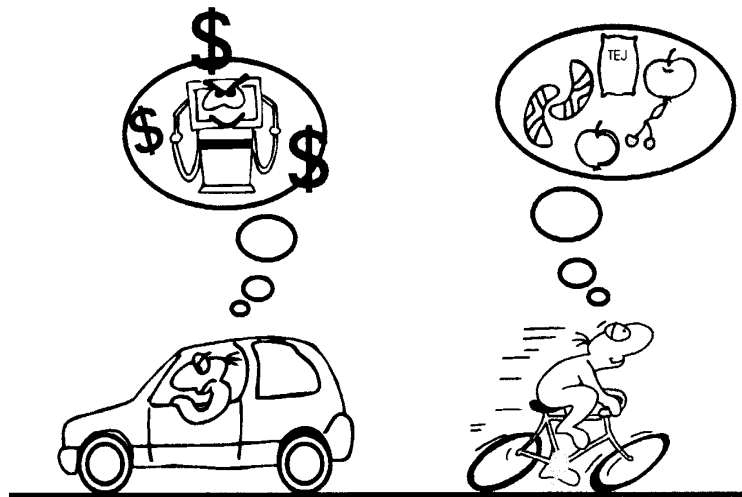

Vélemény és vallomás...

Pécs közlekedése: rossz, katasztrofális és nagyon szennyezett a város levegője. A pécsi utak: szűkek, veszélyesek és rossz minőségűek (göröngyös, foltos, stb...) A város legforgalmasabb és kritikus útjai: Ágoston tér, Rákóczi út, 6-os út, Megyeri út, Tüzér utca, Tiborc utca, Zsolnay út stb... sorolhatnám még. A pécsi utak kerékpározás szempontjából veszélyesek! Nézzük meg Bólyt, Mohácsot és Szigetvárt! Mindenütt bicikliutak és tárolók. Nyugat-Európai (Hollandia, Dánia, Belgium, Németország...) mintára Pécsen is ki kell építeni a kerékpárút hálózatot!

Húsz éves pécsi bringás vagyok. Van egy 18 sebességes Shimano-váltós trekking bike-om. A kerékpározás számomra hobby, sport, a túrázás és a közlekedés eszköze. Ez utóbbi célra hosszabb és rövidebb távolságra egyaránt kiválóan alkalmas, gyors és környezetbarát. A bringa egészségkarbantartó, megőrzi a lelki-szellemi egyensúlyt is, nem csak a testi kondíciót! Mindenki használja egészséggel, örömmel és erővel a kerékpárját! A jelszó: kerékpárral és kerékpárutakkal a XXI-ik századba!

*ifj. Tamás József
Fit-Boys és PTKK*

Cserepes Andrea:

A SZEGÉLY

Langyos, tavaszi napsütés töltötte be a szobát. Ő az ablakból figyelte az utcán szaladgáló embereket. De jó lenne egyet sétálni, - gondolta - ha már ilyen szép az idő! Hetek óta nem hagyta el a lakást, a szobáját már kifejezetten únja, szinte a fejére nőttek a falak. Odakinn zöldellnek a fák, csiripelnek a madarak, ugatnak a kutyák, szirénáznak a mentőautók, zajlik az élet! Nem gondolkodott tovább, bezárt ablakot, ajtót - utóbbit kívülről - és mélyet szippantott a friss, kinti levegőből. Elindult, miközben örömmel gondolt arra a vidám napra aminek ez még csak a kezdete. Hogy átszellemült mosolyát látva a szembejövők egyértelműen idiótának tekintették és emellett legtöbbször úgy néztek rá, mint a penészes zoknira, ahhoz már hozzászokott, különben is, kit érdekelnek ilyen apróságok mikor zöldellnek a fák, csiripelnek a madarak ... stb. stb.

Jókedvűen gurult lefelé az utcán kedvenc segédeszközével (a továbbiakban: ked.seg.eszk.), mikor váratlanul ott termett jól ismert, öntelt vigyorrával ked.seg.eszk.-ének legnagyobb ellensége,

minden szegély között a leggyűlöltebb:

A JÁRDASZEGÉLY!!! Mivel a közismert mondás is úgy tartja: "ked.seg.eszk.-em barátja az én barátom, ked.seg.eszk.-em ellensége az én ellenségem" az ő szívét is elöntötte a harag, amint ott terpszkedett előtte flegmán és rendíthetetlenül a gonosz. Hősies küzdelemben együtt próbálták maguk alá teperni, de az ellenfél nem adta meg magát. Miközben sokan elsiettek mellettük - látva megfeszített harcukat a betonnal - időnként felmerült agyában az a röpke, mármár ésszerű gondolat, miszerint "szólni kéne nekik, segítsenek", de erre képtelen volt. Győzött a kemény ellenfél.

Furcsamód, neki már nem is volt olyan jókedve. "Idegesítő ez a sok ember - gondolta - és nem is olyan szép az idő, fúj a szél. Milyen jó is lenne megint otthon lenni, elolvasni egy izgi könyvet, vagy tévét nézni!" Nem gondolkodott tovább, megfordult és elindult hazafelé.

Otthon kinyitotta az ajtót, majd az ablakot - utóbbit belülről - és felsóhajtott: "De jó újra itthon, ebben a csendes, békés, kis szobában!"

§ Magyarországon kormányrendelet (253/1997 OTÉK) írja elő a mozgássérültek akadálymentes közlekedésének biztosítását...

Két keréken - Iránban

Lapunkban már többször tudósítottunk Gölcz Zoltán és Régi Tamás marokkói és iráni túrájáról. A két bringás világbíró - az Erdélyiek Klubja vendégeként - november 13-án este 6 órakor diavetítéses élménybeszámolót tart az IH emeleti klubtermében

Túl voltunk már négyezer kilométeren és a legkeményebb megpróbáltatásokon, a török-iráni határhoz mégis kicsit szorongva közeledtünk. Az ilyen helyek szerintem még a sokat próbált utazóknak is tudnak kellemetlen perceket okozni. Fogalmunk sem volt, hogy milyen büntetésre számíthatunk macskacsempészetért, így az aggodalmunkat fokozta új útitársunk jelenléte, akit egy héttel ezelőtt találtunk Törökországban. A vámvizsgálatot szerencsére végigaludta a csomagok mélyén, így minden különösebb gond nélkül úsztuk meg a határátkelést. Már csak az ilyen helyeken szokásos hiénákon kellett átverekednünk magunkat, akik különböző szolgáltatásaikat kínálva csapnak le a gyanútlan turistákra. A pénzváltást azonban kénytelenek voltak velük intézni, a banki árfolyamoknak a feléért árulják a helyi fizetőeszközt, a riált.

Számunkra egy bringatúrán a legfontosabb, hogy gyomrunk mindig tele legyen tömve, hiszen éhesen a tekerés lehetetlen. Nos Iránban ez kisebb nehézségekbe ütközött. Az ostyaszzerű "papír-kenyeret", amit a boltokban kapni lehetett, csak valamilyen számunkra ismeretlen eljárással tudtunk volna fogyasztathatóvá tenni, így nem is próbálkoztunk vele. Korgó gyomrainkat csak az éttermekben tudtuk jobb belátásra téríteni, bár a higiénia itt némi kívánnivalót hagyott maga után. Például úgy két asztalra jutott egy koszos pohár, amiért néha - ha sokan voltak - külön harcot kellett vívni. Az ételválaszték egyébként két azonosíthatatlan eredetű húsféléből állt, aminek az elfogyasztása után az ember szájpadsát és egész nyelvértékét vastag zsírréteg borította be, amit később csak fogkefés

kezeléssel lehetett eltávolítani. Plusz még evés közben külön vigyázni kellett, hogy a több száz légy közül, ami az ember feje körül keringett, nehegy beleszálljon egy a szánkba. Szóval jó párszor éhesen maradtunk. Bár a víz iható volt mindenhol, a helyi üdítőital (kóla és narancs) olyan olcsó volt, hogy szinte csak azt ittunk.

Az irániak egyébként kevésbé voltak olyan vendégszeretők, mint a törökök. Érezhetően tartottak a hatóságoktól, valószínűleg ennek köszönhető, hogy viszonylag békésen hajtották autóikat, és nem feltétlenül akartak mindenáron elütni minket. Persze az első nagyvárosban, a határhoz úgy 400 km-re levő Tabrizban ez nem volt igaz.

Még a város előtt teljesen véletlenül talákoztunk a helyi bringás élet neves képviselőivel, Rafival és Safival. Magukra vállalták az idegenvezetést, így másnap már egy kocsis belsejéből élvezhettük a helyi közlekedési morált. Az autókban nagy-

jából csak egyféle van, és az is csak szűk színválasztékban. Ez egyébként minden másra is jellemző. Sokszor alig találtuk meg a hotelünket, mert ajtóból sem volt túl sokféle.

A kajálás nehézségeihez még hozzájött a helyi öltözködési etikett. Rövidnadrágban vagy póló nélkül mutatkozni az országban olyan kihágásnak számít, mint mondjuk nálunk meztelenül rohagálni az utcán. Ez az

apróság biciklin ülve azonban kimondottan bosszantó. Dél tájban még egy szál bringás gatya is lerohad az emberről, hosszúnadrágban a tekerés egyszerűen lehetetlen. A másik, amit hamar észrevettünk, hogy az irániak imádják a giccses dolgokat. A nintendóval telezsúfolt "szupermarketben" elborzadva néztük a dekorációnak szánt szökőkút szélén álló, piros bugyogóban vizet köpő angyalkákat.

Az indulás előtt nem sokkal derült ki, hogy csak tíz napra szóló vízumot kaptunk Iránba, Teheránig oda-vissza viszont minimum a duplájára lett volna szükségünk. Tabrizban végül úgy döntöttünk, hogy Iránból ennyi is elég. A kilencedik napon sikeresen átléptük újra a határt. Az első dolgunk persze az volt, hogy megváltunk téliesített ruházatunktól, a legelső török városban bevágtunk pár adag kebabot és indultunk hazafelé...

Gölcz Zoltán

Téli gyalogtúra ajánlat

- nov. 7-8. **Mecsek éjszakai teljesítménytúra**
Táv: 17, 39 km Indulás: Égervölgy,
"Teca Mama kisvendéglője", 18 ó
14. **"Skóciai Szent Margit"** emléktúra 17km
Pécsvárad - Réka-vár - Mecseknádasd
Találkozó: Pécs v.áll. 3/4 7 ó
28. **"Völgyön-hegyen"**
Hetvehely - Petőc-akna - Cserkút 18km
Találkozó: Pécs v.áll. 7 ó
- dec. 12. **"Téli Orfű"**.
Égervölgy - Orfű - Égervölgy 21 km
Találkozó: Uránváros aut. Áll. 24-es busz 96
26. **"Karácsonyi Túra"**
Pécsszabolcs - Budafa - Mánfa - Páfrányos -
Ezeréves 18km
Találkozó: 9 óra, Pécsszabolcs aut. végáll.
- 1999.jan 9. **"Téli Mecsek 30"** teljesítménytúra
Táv: 30km, Indulás: Égervölgy,
"Teca Mama kisvendéglője"

A teljesítménytúrákról a napisajtó tájékoztat, a Pécsi Túrakerékpáros és Környezetvédő Klub (PTKK) túráiról Keményfi Balázs (tel: 371-843) és dr. Novotny Iván (tel: 466-326) adnak felvilágosítást.
E-mail: kemenyfi@drotposta.hu

INTERNET

HONLAP: A FACT Alapítvány jóvoltából a világhálón is megjelennek a pécsi kerékpáros hírek! A programokon, túraajánlatokon kívül riportok, érdekességek találhatóak a dr Tistyán László szerkesztésében megjelenő "Lájsztájl" magazinban:

<http://www.previnet.hu>

E-MAIL: A *Kerékváros* szerkesztőségét a kvszerk@drotposta.hu E-mail címen lehet elérni. Várjuk olvasóink leveleit, észrevételeit!

Kerékváros

A Pécsi Túrakerékpáros és Környezetvédő Klub lapja a Környezetünkért Alapítvány kiadásában a Központi Környezetvédelmi Alap támogatásával
Szerkesztő: Arató Csongor
Felelős kiadó: Gerentsér Gábor
Grafika: Jancsik Roland
A Szerkesztőség postacíme: 7624 Pécs, Ferencsek u. 20.
E-mail: kvszerk@drotposta.hu
Kiadói iroda tel: 213-222/443
Terjesztés: a pécsi kerékpárszaküzletekben
A Szerk. címére eljuttatott, felbélyegzett válaszborítékkal postázzuk! Az újság ingyenes.

HÍREK

Kerékpáros véréradást szervezett október 17-én a Pécsi Túrakerékpáros Klub és a Környezetünkért Alapítvány. Ezen az szombat délelőttön a bringások nem a Mecsek, hanem a Dischka Győző utcai véréradó állomás felé vették útjukat. Az életmentő műtétekhez és nélkülözhetetlen vérkészítményekhez szükséges életadó nedv önkéntes átadására 13-an vállalkoztak, nagyrészt a klub tagjai és az alapítvány munkatársai.

Tisztítsd meg a világot! A világméretű akcióhoz csatlakozva szemétyűjtést rendezett a Mecseki Parkerdő területén a Környezetünkért Alapítvány. Nyolc egyesület - köztük a Pécsi Túrakerékpáros és Környezetvédő Klub - tagjai járták a turistautakat és töltötték a szemeteszsákokat. Munkájuk eredményeképp tisztább lesz a környezet - egy ideig.

SPORTHÍREK

Pécsi kupa 10. forduló, Kozármisleny, 82 ind.
Győztesek: 10km, lányok: Grósz Judit (Szekszárd) 10km fiúk: Pammer Norbert (Pécsi TÁSI), 26km nők: Ará Gabriella, 26 km fiúk: Orsós Sándor (Tamási), 50km fiúk: Kovács István (Pécsi TÁSI), 50km felnőtt: Madaras Zoltán (Szekszárd), 50km senior: Hadis Senev Zenica (Bosznia)

A Pécsi kupa 1998 évi összesített eredménye:
1. Ottó József MATÁV Postás Bp., 2. Kovács István Pécsi TÁSI, 3. Hirth József Fit-Boys, Pécs